

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi T.W. i K.W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniach toczących się przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie i przed Sądem Okręgowym w Lublinie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 8 lipca 2026 r.,

stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Lublinie.

UZASADNIENIE

Pismem z 18 czerwca 2026 r. T.W. i K.W. (dalej: „skarżący”) wnieśli do Sądu Najwyższego skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniach toczących się przed Sądem Okręgowym w Lublinie oraz przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie. Skarżący wnieśli o:

„1) Uznanie, że zachodzi przewlekłość i niemożność w trybie zwykłym eliminacji dwóch wyroków uzyskanych przez Powiat B. w zastępstwie likwidatora SP ZOZ B., który odstąpił od roszczeń z umowy Nr. [...].

2) Stwierdzenie, że powtórne pozwy roszczeniowe Powiatu B. – dwukrotnie są niedopuszczalne i SN dokonuje eliminacji tych wyroków z obrotu prawnego.

Naruszają interes prawny skarżącego.

3) Zasądzenie kosztów tego postępowania na rzecz skarżącego” (pisownia oryginalna).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Ustawodawca określił właściwość rzeczową sądu do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania. Zasadniczo, zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie. Jednakże, jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny (art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość postępowania).

Pomimo że skarżący nie doprecyzowali, w których postępowaniach według nich nastąpiła przewlekłość – przywołując przy tym różne sygnatury akt i okoliczności – to jednak wskazali oni bezspornie, iż skarga dotyczy zarówno postępowań toczących się przed Sądem Okręgowym w Lublinie, jak i przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie. Z powodów powinna zostać ona rozpoznana w całości przez Sąd Apelacyjny w Lublinie.

Z tego względu Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Z.G.
[a.]